

lig kom frem med, som ikke har været fremme før.

Det er den måde, hvorpå ministeren pludselig siger, at vi skal have en ensartet kontrol – det er vi alle sammen enige om – og at det kun er en 5-6 gange i døgnet, man vil se, hvor skibene er, eller måske 1 gang i timen. Jamen undskyld, jeg er måske den eneste, der rent faktisk har arbejdet med kontrol og varsling, godt nok af flyvende maskiner, men det er dog i princippet det samme, og jeg vil sige, at den eneste, der faktisk har været tæt på, hvad det her drejer sig om, er hr. Ove Fich, da han sagde, at det system har vi haft med flyvende maskiner i meget lang tid. Men der er altså en lidt anden sikkerhedsrisiko, for det gør man, så de ikke skal falde ned, så der ikke skal komme fjendtlige fly over vores område og den slags.

Men det er faktisk det system, som ministeren gerne vil tage ned og forsvare og sige: Ih, hvor er det godt. Nu skal vi have kontrol med, hvor alle skibe er hele tiden.

Det er ikke en 5-6 gange i døgnet, men det er vel 2 gange eller 4 gange i minuttet, at man rent faktisk kan se, hvor de er.

Det er det overvågningssamfund, som ministeren så forfærdelig gerne vil have.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til fru Annette Just vil jeg sige, at der er jo teknik i det her, og at det her kan gøres på mange forskellige måder. Det kan være 1 gang i timen, det kan være flere gange i døgnet. Det er noget teknik, som jeg ikke skal blande mig i. Det, det handler om, er, at man kan farvandspositionere sig.

Må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl – jeg kunne måske sige det med et lille glimt i øjet; jeg ved ikke, om det kan ses helt nede på bageste række – at det er klart, at hvis man tilhører et politisk parti, som ikke så ofte er med i beslutninger, så kan det måske være vanskeligt at forstå de omkostninger, der er ved at være ansvarlig og deltage. Det er rent faktisk sådan, livet forholder sig. Det koster noget at stå udenfor. Det gør det i alle livets forhold, og det var det, jeg prøvede at påpege.

Der har f.eks. været en diskussion her i dag: Skal der ikke bomtrawlere med? Jo, det burde der komme. Det vil Danmark være en af dem som vil fremføre med allerallerstørst styrke, men i det øjeblik, at Danmark ikke er en del af forhandlingerne, hvad vi jo ikke er, når vi har

sagt nej, fordi de politiske realiteter er sådan, så bliver det synspunkt jo ikke fremført med speciel stor styrke. Det var der, jeg mente og gerne vil påpege, at tingene har en pris, og den skal man være parat til at betale. Er man det, så er det sådan set fair nok.

Jeg må sige til fru Lene Espersen, som jeg hørte argumentationen eller spørgsmålet: Ja, i EU-farvande er der gensidighed i forhold til den måde, der skal kontrolleres på. Og omkring det ensartede, så er det her jo i hvert fald et ensartet kontrolforslag, som gælder alle lande, og det var det, jeg prøvede at påpege.

Så bliver jeg nødt til at sige til hr. Jens Kirk, uanset hvor mange gang hr. Jens Kirk fra talerstolen her præciserer nogle indenrigspolitiske synspunkter om fiskeripolitikken og ligesom forsøger at sige, at det kan vi ikke nå nogen vegne med sammen med ministeren, at det er ikke den oplevelse, jeg har af det. Jeg synes egentlig, jeg på et tidligere tidspunkt var oppe med et mægtigt flot tilbud til hr. Jens Kirk. Jeg sagde med nogle enkelte forbehold, at de ønsker og visioner, som hr. Jens Kirk, forstod jeg, på Venstres vegne fremførte om den danske fiskeripolitik, kunne vi nikke til fra regeringens side, og det er jo ikke så mærkeligt, for vi vedtog to vigtige lovforslag sammen sidste år. Men jeg må sige, jeg forstår ikke den sammenkædning, som hr. Jens Kirk kommer med.

Hr. Jens Kirk forlanger også, at der skal gives en kompensation, som man ikke kender hverken konsekvenserne af, eller hvad det vil være for nogle størrelsesordener, vi jo i realiteten kommer til at operere med. Det er ikke en rimelig og en troværdig måde at gøre tingene på, medmindre man er et parti, som synes, at pengene skal fosse ud af statskassen, uden at der er truffet klare aftaler om, på hvilket grundlag det skal gøres.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jamen det er jo bl.a. derfor, vi er i den situation dag. Vi fik jo et første kompromisforslag for nogen tid siden. Det er dog blevet påvirket undervejs til at blive noget andet, så det omfatter nogle større både, så der er altså sket en påvirkning nede i EU af en eller anden art. Hvorfor er ministeren ikke med samme vægt, som vi har set i den sidste tid, gået ind og sagt i EU, at nu er der nogle ting, der skal bringes på plads. Havde vi i sommerens løb hørt, at nu var ministeren oppe på dupperne og sagt, at det her